

B. Bevk, Grški in latinski klasiki, Ovid, Ilijada, Odiseja, Enejida (Prevodi). Lastniške pravice pridržane. V Gorici 1911—1912.

Bevkovi prevodi, tisti drobni zvezki po 32 strani, so narasli skoro za majhno knjižnico, vendar še nisem čital, da bi jih kdo ocenil po njih zaslugi. Odkritosrčna sodba o njih bi najbrž ne bila posebno ugodna, zakaj v teh snopičih je zbrane mnogo nepesniške navlake iz raznih slovstev, marsikaj smo čitali že v boljših prevodih (n. pr. Schillerjevo Pesem o zvonu), jezik pa glasno priča, da je prevajalec premalo pesnik, kar je hotel še posebe posvedočiti z izvirnimi verzi. V zadnjem času je posvetil svojo pozornost staroklasični literaturi, in nekaj teh poskusov je zdaj zbranih v posebni knjigi. Poslovenil je one oddelke, ki jihčitajo naši srednješolci v krestomatijah, zato jim zbirka utegne služiti za tolmača. Moti nas tipografska nerodnost, da se paginacija redno končava za drugo polo; tega bi si g. prevajalec ne smel dovoliti, četudi je sam istočasno požrtvovalni založnik svojih spisov. Ko smo se srečno prerili mimo šestomerov, kakršen je n. pr. na str. 29 tale: „S kraja izgon ljubeznjiv drzovit že v istemu (!) činu“ ter spremljali Kadma do konca 32. strani, nas iznenadi nova naslovna stran in šele na 3. strani nadaljujemo pretrgano metamorfozo. To se ponavlja do nevolje! — Podrobna ocena prevodov bi se raztegnila v obširno razpravo, in leposlovni list se mi ne zdi za to primerno mesto. — V literarni zapuščini Val. Kermavnerja sem našel prevod prvih trinajst spevov Odiseje, ki bi zaslužili založnika. Par spevov je bilo objavljenih pred 40 leti. Priobčiti hočem uvod „Odiseje“, ki ga je odlični šolnik podomačil tako:

Slavi mi, Muza, možá, premetênega, ki je najdalje
Blodil, odkar bil sveti je grad Trojanski porušil:
Mnogih ljudi selišča je videl in šege spoznaval;
Mnogo prebil je nadlog i na morju otožnega srca,
Sebi život da ohrani in dragim pajdašem vrnitev...

Zdaj pa primerjajte s tem odlomkom Bevkov prevod in si ustvarite sodbo — sami!

Dr. J. Š.

Dr. Jos. Rakež, Uho in sluh. Poljudna-znanstvena črtica. Ob 50letnici Društva zdravnikov na Kranjskem. V Ljubljani. „Narodna založba“. 1912. 12^a. 23 str. Cena 20 v.

Dr. Rakeža poznajo Zvonovi bralci kot spretnega, popularnega pisatelja, ko je priobčeval nekako pred dvajsetimi leti v tem mesečniku medicinske črtice o hipnotizmu in njegovih pojavih, o otrovnih in nalezljivih boleznih, o vzduhu in njega vplivu na človeško zdravje, o nosu, roki in nogi, o očesu in dr. Žal, da je tako dolgo praznovalo njega večče pero. — To prigodno črtico odlikujejo iste lastnosti, kakor prejšnje njegove spise: znanstvena temeljitost, duhovito pripovedovanje in eleganten slog. V uvodu govori o pomenu sluha v duševnem življenju človeškem, nato tolmači organ sluha, slušni ustroj, postanek zvoka in različne zvočne premene ter razpravlja o ušesu s kosmetičnega stališča. — Neki poročevalec je imenoval to črtico „resničen umotvor in pravi biser naše poljudno-znanstvene literature“, in tega priznanja ji ne moremo odrekati.

Medicus.

Pavel Poljanec, Črtice iz slovenskega političnega dela in boja. Založil „Mariborski Sokol“. Maribor 1912. 8^a. 48 str. Cena 80 v.

Pisatelj nam sliká v okviru avstrijske politike razvoj slovenskega javnega življenja od l. 1848. do najnovejših dni. Knjižica nam ne nudi nikakih novih razkritij; njena vrednost je v tem, da podaja širšemu občinstvu objektivno resnico v poljudni besedi. Pisatelj je izbral le važnejše momente, pa jih spretno združil v